Lietas arhīva Nr. KA05-0143-17/13
ECLI:LV:VAT:2017:1207.11822002015.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Madonā 2017.gada 7.decembrī

Vidzemes apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja R.Liepiņa
tiesneses Dz.Apine un E.Sudāre
piedaloties prokurorei S.Ribakai
aizstāvjiem G.Priedītim un R.Zepai

izskatīja apelācijas kārtībā atklātā tiesas sēdē krimināllietu sakarā ar Alūksnes rajona prokuratūras virsprokurores S.Ribakas apelācijas protestu par Alūksnes rajona tiesas 2017.gada 22.marta spriedumu, ar kuru

/pers. G/, personas kods /personas kods/, atzīts par nevainīgu celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 285.panta trešās daļas un attaisnots.

/pers. H/, personas kods /personas kods/, atzīts par nevainīgu celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 285.panta trešās daļas un attaisnots.

Noklausījusies tiesneses – referentes ziņojumu un pārbaudījusi pierādījumus lietā, apgabaltiesa

konstatēja

/pers. G/ un /pers. H/apsūdzēti par to, ka izdarīja liela personu skaita nelikumīgu pārvietošanu pāri valsts robežai, tas ir, par vienā gadījumā vairāk nekā piecu personu nelikumīgu pārvietošanu pāri valsts robežai.

Apsūdzībā norādīts, ka:

/pers. G/ un /pers. H/ 2015.gada naktī no 31.jūlija uz 1.augustu personu grupā, mantkārīgu motīvu vadīti, /vietas nosaukums/nelikumīgi pārvietoja pāri valsts robežai lielu personu skaitu šādos apstākļos: 2015.gada 31.jūlijā pa dienu pie /pers. G/ /adrese/ieradās izmeklēšanas gaitā nenoskaidrota persona un piedāvāja naktī uz 1.augustu pārvietot pāri robežai vairākas personas, par katru piesolot 100,00 EUR, savukārt, ar /pers. H/ minētā nepazīstamā persona satikās Gulbenes pilsētā un piedāvāja analoģisku uzdevumu par 200,00 EUR. /datums/ap pulksten 20.00 nepazīstamais vīrietis ar izmeklēšanas gaitā nenoskaidrotu automašīnu (“tumšas krāsas “Audi”) kopā ar /pers. H/ ieradās pie /pers. G/, aizveda abus līdz “/nosaukums/” ceļam, kur abi izkāpa no automašīnas un devās tālāk kājām “/nosaukums/” virzienā uz Latvijas Republikas un Krievijas Federācijas robežu. Dodoties robežas virzienā, /pers. G/ /pers. H/izstāstīja, ka būs jāpārvieto pāri robežai nelegālo imigrantu grupa. /pers. G/ un /pers. H/ devās pa “/nosaukums/” ceļu, nogriezās pa kreisi robežas virzienā un gāja līdz robežai, kur uz robežstigas (patruļtakas) palika gaidīt imigrantu grupu. Ap pulksten 24.00 virzienā no Krievijas Federācijas nāca septiņu cilvēku grupa, kurus pavadīja divas nepazīstamas, nenoskaidrotas personas un /pers. G/, /pers. H/ pārņēma šo septiņu Vjetnamas Sociālistiskās Republikas pilsoņu grupu - /vārds, uzvārds/, dzimis /datums/, /pers. R/, dzimis /datums/, /vārds, uzvārds/, dzimis /datums/, /pers. S/, dzimis /datums/, /pers. T/, dzimis /datums/, /pers. U/, dzimis /datums/, /vārds, uzvārds/, dzimis /datums/, kurus no Krievijas Federācijas un Latvijas Republikas robežas veda tālāk Latvijas Republikas iekšzemē norunātā lielceļa /ceļa nosaukums/virzienā, līdz mežā viņus aizturēja robežsardzes darbinieki.

/pers. G/ un /pers. H/ inkriminēts noziedzīgs nodarījums, kura sastāvs paredzēts Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā.

Pirmās instances tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 519.panta 1.punktu, /pers. G/ un /pers. H/ viņiem celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 285.panta trešās daļas attaisnojusi.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas protestu iesniegusi Alūksnes rajona prokuratūras virsprokurore S.Ribaka, kura spriedumu pārsūdz pilnā apjomā, lūdzot to atcelt un lietā taisīt notiesājošu spriedumu.

Virsprokurore pirmās instances tiesas spriedumu uzskata par nelikumīgu, nepamatotu un atceļamu faktisku un juridisku iemeslu dēļ. Apelācijas protestā norādīts, ka pirmās instances tiesa pieļāvusi būtiskus Kriminālprocesa likuma pārkāpumus, un proti, Kriminālprocesa likuma 525.panta otrās daļas 2.punkta un 525.panta otrās daļas 3.punkta pārkāpumus, kas noveduši pie nelikumīga sprieduma. Pirmās instances tiesa spriedumā neesot norādījusi, kurus tieši pierādījumus tā noraida un kuri norāda uz tiesas izdarīto secinājumu, ka netika iegūti pierādījumi, kas apstiprinātu, ka apsūdzētie ir izdarījuši liela personu skaita nelikumīgu pārvietošanu pāri valsts robežai. Vienīgais attaisnojošā sprieduma arguments esot Krimināllikuma komentāros izteiktais viedoklis, ka nozieguma objektīvā puse izpaužas aktīvās darbībās - vienas vai vairāku personu nelikumīgā pārvešanā pāri Latvijas Republikas valsts robežai ar jebkuriem transporta, tehniskiem vai citiem līdzekļiem (arī šķērsojot robežu ar kājām vai peldus) un citāti no Latvijas Republikas valsts robežas likuma un Ministru kabineta noteikumiem Nr.550. Pirmās instances tiesas minētajos Krimināllikuma komentāros ir arī noteikts, ka "vainīgais vienlaikus var arī pats nelikumīgi šķērsot robežu,...", no kā izriet, ka, lai personas pārvietotu pāri robežai, vainīgajam nav jāšķērso robeža ne likumīgi, ne nelikumīgi. Nelikumīga robežas šķērsošana ir ārpus vietām, kuras ir paredzētas tās šķērsošanai, līdz ar ko apsūdzētie nemaz nevarētu apsūdzībā norādītajā vietā robežu šķērsot likumīgi un tiesa, norādot šādu argumentu, vienlaicīgi norāda, ka abiem apsūdzētajiem būtu bijis jāizdara Krimināllikuma 284.panta otrajā daļā paredzētais noziegums, lai viņus varētu atzīt par vainīgiem viņiem inkriminētajā noziegumā.

Turklāt apelācijas protestā norādīts, ka /pers. H/ un /pers. G/ gāja līdz robežai, kur uz robežstigas (patruļtakas) sagaidīja imigrantu grupu. Robežstiga ir mežos un ar krūmiem aizaugušā apvidū ierīkota stiga starp robežzīmēm. Robežzīme ir robežpunkta pastāvīgs nostiprinājums dabā. Tiesa precīzi atsaukusies uz Ministru kabineta noteikumiem Nr.550, kuros noteikts robežas joslas platums - 12 metri. Saskaņā ar Latvijas Republikas valsts robežas joslas iekārtošanas un uzturēšanas noteikumu 2.1.punktu "patruļtakas zona - divus metrus plata valsts robežas joslas dala,...", proti, apsūdzētie viennozīmīgi imigrantus sagaidīja robežas joslā un Latvijas Republikas valsts robeža ir šī 12 metrus platā josla - nepārtraukta un noslēgta līnija. Turklāt, protokolu par liecību pārbaudi uz vietas pielikumos - fototabulās ir redzami arī robežstabi, līdz ar ko nav ne mazāko šaubu, ka abi apsūdzētie atradās robežas joslā un robežstabu tiešā tuvumā. Virsprokurore atsaukusies uz Alūksnes rajona tiesas 2015.gada 4.septembra spriedumu un 2015.gada 20.oktobra spriedumu un norādījusi, ka šajās lietās tiesa atzinusi, ka pārvietošana var būt arī pašiem pārvietotājiem nešķērsojot robežu.

Turklāt apelācijas protestā norādīts, ka pirmās instances tiesa nepamatoti saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 127.pantu, 130.panta otrās daļas

2.punktu par nepieļaujamām un pierādīšanā neizmantojamām atzinusi tādas ziņas par faktiem, kas fiksētas /pers. H/ kā aizdomās turētā nopratināšanas protokolā, lēmumā par /pers. G/ atzīšanu par aizdomās turēto un protokolā par /pers. H/ liecību pārbaudi uz vietas. Virsprokurore norādījusi, ka šajos dokumentos radušos pārrakstīšanās kļūdas argumentējusi un izskaidrojusi tiesas sēdē izmeklētāja /pers. AA/, un šos pierādījumus tikai dēļ pulksteņa laika pārrakstīšanās nevar atzīt par nepieļaujamiem, jo tie iegūti un nostiprināti noteiktā procesuālajā formā, turklāt pulksteņa laiks ir tikai viena no protokolu un lēmumu noformēšanas sastāvdaļām, kā arī tas neietekmē pierādījumu ticamību un attiecināmību. Prokurores ieskatā pirmās instances tiesa nepamatoti norādījusi, ka šo konkrēto pierādījumu nepieļaujamība atbilst Kriminālprocesa likuma 130.panta otrās daļas 2.punktam, jo visas procesuālās darbības veikušas personas, kurām bija tiesības to darīt.

Turklāt apelācijas protestā norādīts, ka pirmās instances tiesa nepamatoti par nepieļaujamiem pierādījumiem atzinusi protokolus, ar kuriem atpazīšanai Vjetnamas pilsoņiem uzrādīti apsūdzētie, argumentējot ar to, ka šīs procesuālās darbības veiktas pēc lietas nodošanas tiesai un to veicējiem nebija tiesību veikt šīs darbības. 2015.gada 4.augustā prokurore saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 39.panta otrās daļas 2.punktu pirms lietas nodošanas tiesai un apsūdzības uzrādīšanas /pers. G/ sastādījusi atsevišķo uzdevumu nolūkā pārbaudīt /pers. H/ alibi un aizstāvībai izvirzīto versiju. Ja prokurore būtu uzskatījusi, ka šie papildus fakti kaut kādā veidā varētu ietekmēt apsūdzību un pierādījumi ir nepietiekami, būtu pieņemts lēmums par kriminālprocesa nosūtīšanu papildus izmeklēšanai, taču kriminālprocesā kopumā bija un ir pietiekami pierādījumi apsūdzēto vainai. Turklāt šīs informācijas pārbaude ievērojami atvieglojusi arī tiesas darbu, maksimāli nodrošinot apsūdzēto tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā.

Ievērojot iepriekš uzskaitītos iemeslus, virsprokurorei neesot šaubu, ka kriminālprocess /pers. H/ un /pers. G/ apsūdzībā pirmās instances tiesā ir izšķirts nepareizi, tāpēc nepieciešams pārvērtēt pirmās instances tiesas secinājumus un dot lietā esošajiem pierādījumiem citu vērtējumu.

Apelācijas tiesas sēdē virsprokurore uzturēja iesniegto apelācijas protestu un tajā norādītos argumentus, lūdza atcelt pirmās instances tiesas spriedumu un atzīt par vainīgiem /pers. G/ un /pers. H/ viņiem celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 285.panta trešās daļas un viņus sodīt.

Apelācijas tiesas sēdē apsūdzētais /pers. G/ savu vainu viņam celtajā apsūdzībā neatzina un paskaidroja, ka uz valsts robežas viņš nebija, esot atradies 60 metrus no robežas, kur sagaidījis personas, kuras nāca no Krievijas. Šīs personas esot vedis pa /nosaukums/ceļu mežā, dienas gaismā ieraudzījis, ka tie ir vjetnamieši.

Apelācijas tiesas sēdē apsūdzētais /pers. H/ savu vainu neatzina, liecināt nevēlējās un norādīja, ka paliek pie savas liecības, ko sniedzis prokurorei. Uzskata, ka par pirmstiesas kriminālprocesā pieļautajiem procesuālajiem pārkāpumiem nevar atrunāties ar pārrakstīšanās kļūdu. Pirmstiesas kriminālprocesā, būdams nopratināts 2015.gada 4.augustā, /pers. H/ ir liecinājis, ka /pers. G/ nekad nav redzējis, nelegālo imigrantu pārvešanā nav piedalījies. Mežā viņu pamanījis vietējie jaunieši, ar kuriem kopā bija lietojis alkoholu, bija nomaldījies, staigājis pa meža ceļiem, dzirdējis kliedzienus "Stāvi!", nobijies, ieskrējis mežā, noslēpies, aizmidzis, pamodies pēc 3-4 stundām, redzējis, ka pie viņa ir pieskrējis suns, kas sāka riet, un tad pie viņa pienākuši robežsargi (1.sēj. l.l. 57., 58.).

Novērtējusi apelācijas protesta motīvus, pārbaudījusi pierādījumus lietā, noklausījusies apsūdzēto paskaidrojumus, prokurores un aizstāvju viedokli, apelācijas instances tiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams pilnībā un lietā taisāms jauns, notiesājošs spriedums.

Pirmās instances tiesa nepamatoti atzinusi, ka apsūdzēto darbībās nav noziedzīga nodarījuma sastāva, kas paredzēts Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā, un tādēļ viņi saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 519.panta 1.punktu ir jāattaisno. Turklāt tiesas spriedums ir pretrunīgs, jo vienlaicīgi pirmās instances tiesa ir atzinusi, ka netika iegūti pierādījumi, kas apstiprinātu to, ka apsūdzētie ir izdarījuši liela personu skaita nelikumīgu pārvietošanu pāri valsts robežai, kas ir cits attaisnošanas pamats.

Apgabaltiesa, apelācijas kārtībā pārbaudījusi un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus,

konstatēja:

/pers. G/ un /pers. H/ personu grupā, mantkārīgu motīvu vadīti, nelikumīgi pārvietoja pāri valsts robežai lielu personu skaitu.

Noziedzīgs nodarījums izdarīts šādos apstākļos: 2015.gada 31.jūlijā pa dienu pie /pers. G/ /adrese/ ieradās izmeklēšanas gaitā nenoskaidrota persona un piedāvāja naktī uz 1.augustu pārvietot pāri robežai vairākas personas, par katru piesolot 100,00 EUR, savukārt, ar /pers. H/ minētā nepazīstamā persona satikās /nosaukums/pilsētā un piedāvāja analoģisku uzdevumu par 200,00 EUR. 2015.gada 31.jūlijā ap pulksten 20.00 nepazīstamais vīrietis ar izmeklēšanas gaitā nenoskaidrotu automašīnu ("tumšas krāsas "/nosaukums/") kopā ar /pers. H/ ieradās pie /pers. G/, aizveda abus līdz "/nosaukums/" ceļam, kur abi izkāpa no automašīnas un devās tālāk kājām "/nosaukums/" virzienā uz Latvijas Republikas un /pers. M/ robežu. Dodoties robežas virzienā, /pers. G/ /pers. H/izstāstīja, ka būs jāpārvieto pāri robežai nelegālo imigrantu grupa. /pers. G/ un /pers. H/ devās pa "/nosaukums/" ceļu, nogriezās pa kreisi robežas virzienā un gāja līdz robežai, kur uz robežstigas (patruļtakas) palika gaidīt imigrantu grupu. Ap pulksten 24.00 virzienā no Krievijas Federācijas nāca septiņu cilvēku grupa, kurus pavadīja divas nepazīstamas, nenoskaidrotas personas. /pers. G/ un /pers. H/ pārņēma šo septiņu Vjetnamas Sociālistiskās Republikas pilsoņu grupu - /vārds, uzvārds/, dzimis /datums/, /pers. R/, dzimis /datums/, /vārds, uzvārds/, dzimis /datums/, /pers. S/, dzimis /datums/, /pers. T/, dzimis /datums/, /pers. U/, dzimis /datums/, /vārds, uzvārds/, dzimis /datums/, kurus no Krievijas Federācijas un Latvijas Republikas robežas veda tālāk Latvijas Republikas iekšzemē norunātā lielceļa /ceļa nosaukums/virzienā, līdz mežā viņus aizturēja robežsardzes darbinieki.

Ar šādām savām darbībām /pers. G/ un /pers. H/ izdarīja Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Neskatoties uz to, ka apsūdzētie savu vainu viņiem celtajā apsūdzībā neatzina, tā ir pierādīta ar šādiem pierādījumiem.

No Valsts Robežsardzes galvenā inspektora /vārds, uzvārds/ziņojuma, kas sastādīts 2015.gada 1.augustā, izriet, ka 2015.gada 1.augustā plkst. 2.40 /nosaukums/robežapsardzības nodaļas apsargājamā teritorijā tika aizturēts /pers. G/, kurš pārvietoja septiņus vjetnamiešus no Latvijas-Krievijas robežas uz valsts iekšzemi. Sadarbībā ar /nosaukums/un /nosaukums/ tika aizturēti 7 Vjetnamas Republikas pilsoņi, kā arī /pers. H/ (1.sēj. l.l. 8.).

No liecinieka /pers. AG/ pirmās instances tiesā sniegtās liecības izriet, ka viņš ar kolēģi /pers. AH/ naktī no 2015.gada 31.jūlija uz 1.augustu Latvijas-Krievijas robežai piegulošā teritorijā atradās slēpnī, kad dzirdēja, ka tuvojas cilvēku grupa. Cilvēku grupa apstājās un viņš dzirdēja, ka divas personas savā starpā sarunājas latviešu valodā. Nolēmuši aizturēt personas, iznākuši no slēpņa un teikuši "stāt, valsts Robežsardze!". Personas metušās bēgt. Skrējuši pakaļ, aizturējuši vienu personu, uzlikuši tai roku saites, prasījuši, kas viņš ir, saņēmuši atbildi, ka /pers. G/. /pers. G/ esot teicis, ka ir septiņi vjetnamieši, un tas, kurš runājis ar viņu latviski, ir cilvēks no /pilsētas nosaukums/. /pers. AH/ devies meklēt pārējās personas, tikuši izsaukti papildspēki, kinologs ar suni. Pēc laiciņa netālu no viņiem no grāvja izkāpis viens vjetnamietis, vēl pēc kāda laiciņa no meža iznākuši pieci vjetnamieši. /pers. G/ un vjetnamieši tikuši nogādāti robežsardzes nodaļā, kinologs un citi robežsargi turpinājuši meklēt vēl divas personas. Tad saņemts telefona zvans, ka abas meklētās personas ir atrastas un viņi braukuši tām pakaļ. Pie kinologa un robežsarga stāvējusi viena persona, kura uzrādījusi personu apliecinošu dokumentu, tas bija /pers. H/, kurš tika nogādāts uz nodaļu. /pers. G/ aizturēšana notika izcirtumā, kur bija daudz celmu, aizturēšanas brīdī viņš tika nogāzts zemē, viņš pretojās, tāpēc tika uzlikti roku dzelži. Vēlāk redzējis, ka viņam ir apsārtusi seja, prasījis kāds ir veselības stāvoklis, /pers. G/ teicis, ka viss ir kārtībā, neesot sūdzējies par veselību (1.sēj. l.l. 146.).

No liecinieka /pers. AH/ pirmās instances tiesā sniegtās liecības izriet, ka naktī no 2015.gada 31.jūlija uz 1.augustu viņš kopā ar /pers. AG/ atradās netālu no Latvijas-Krievijas robežas izveidotajā slēpnī. 1.augustā ap plkst. 3.00 pamanījuši personu grupu, kas virzījās viņu virzienā. Kad grupa pienākusi tuvāk, dzirdējis, ka dažas personas sarunājas latviešu valodā, no teksta varējis saprast, ka runā par pēdām, kas bija uz ceļa. Tad personas notupušās, bet viena persona virzījusies viņu virzienā. Viņi ar /pers. AG/ pieņēmuši lēmumu aizturēt šīs personas. Devis skaļu signālu "Stāt! Valsts robežsardze!" un

skrējuši pie personas, kura bija tuvāk. Šī persona skrējusi prom no viņiem, līdz paklupusi un nokritusi ar seju pret zemi. Personai atrodoties uz zemes, tikuši pielietoti roku sasiešanas līdzekļi. Tikmēr pārējās personas bija ieskrējušas mežā. Jautājuši aizturētajam kā viņu sauc, atbildējis, ka /pers. G/, teicis, ka esot gājis ar septiņiem vjetnamiešiem. Kad jautājuši, ar ko viņš sarunājās latviešu valodā, atbildējis, ka ar personu no /pilsētas nosaukums/, kurai vārdu nezina. Vēlāk no meža iznākuši seši vjetnamieši, atbraukuši papildspēki un kinologs ar suni, kuri turpinājuši meklēt vēl divas personas. Esot piedalījies /pers. G/ liecību pārbaudē uz vietas, /pers. G/ visu esot labprātīgi stāstījis un rādījis (1.sēj. l.l. 178., 179.)

No liecinieka /pers. AI/ pirmās instances tiesā sniegtās liecības izriet, ka viņš kopā ar kolēģiem naktī no 31.jūlija uz 1.augustu 2015.gadā Liepnas pagastā pierobežā bija izvietojuši divus slēpņus, jo bija aizdomas par nelikumīgām darbībām saistībā ar valsts robežas šķērsošanu. 1.augustā pāris stundas pēc pusnakts no 1.slēpņa, kur atradās /pers. AG/ un /pers. AH/, saņēmis informāciju, ka ir novērotas vairākas personas. /pers. AG/ veica aizturēšanu, tajā brīdī tika aizturēta viena persona, pārējie bija aizmukuši dažādos virzienos. Meklēšanas pasākumos tika iesaistīti /nosaukums/robežapsardzības nodaļas robežsargi, un tika aizturētas pārējās personas. Visas aizturētās personas tika nogādātas /nosaukums/robežapsardzības nodaļā. Vēlāk no procesa virzītājas /uzvārds/saņēmis uzdevumu veikt /pers. H/ liecību pārbaudi uz vietas. Kopā ar /pers. AG/ un /pers. H/ braukuši uz /pers. H/ norādītajām vietām. /pers. H/ tika teikts, lai viņš stāsta visu situāciju, sākot ar 31.jūlija vakaru, kad viņš ieradās robežas tuvumā, viss tika fiksēts protokolā, kā arī tika fotografēts. Tiešā robežas tuvumā /pers. H/ norādīja, no kuras puses nāca vjetnamieši. /pers. H/ visu esot stāstījis labprātīgi, rādījis, kur tika mainīts maršruts, kā ir gājuši (1.sēj. l.l. 176.).

No liecinieka /pers. AJ/ pirmās instances tiesā sniegtās liecības izriet, ka viņš kā kinologs 2015.gada 1.augustā kopā ar suni piedalījās divu personu meklēšanā. Pēc ilgstošas meklēšanas suns meža izcirtumā atradis /pers. H/. /pers. H/ bija ģērbies tumšās drēbēs, kājās bija gumijas zābaki, turpat atradās baloniņš mežacūku atbaidīšanai. Domā, ka suns uzreiz nevarēja /pers. H/ atrast, jo viņš bija lietojis līdzekli mežacūku atbaidīšanai, tāpēc suns nevarēja saost /pers. H/ smaržu. Kad prasījuši, kā viņš tur nokļuvis, /pers. H/ atbildējis, ka nogādāts ar mašīnu (1.sēj. l.l. 173., 174.).

No liecinieka /pers. AK/ pirmās instances tiesā sniegtās liecības izriet, ka viņš kopā ar kinologu /pers. AJ/ meklēja divas aizbēgušās personas, un ar suņa palīdzību tika atrasts /pers. H/ (1.sēj. l.l. 175.).

No /nosaukums/robežapsardzības nodaļas priekšnieka vietnieka /pers. AL/ ziņojuma izriet, ka 2015.gada 1.augustā tika konstatēts Valsts robežas nelikumīgas šķērsošanas fakts, un iesaistot kinologu ar dienesta suni, tika aizturēti septiņi Vjetnamas Republikas pilsoņi un šo pilsoņu pārvietotāji - /pers. G/ un /pers. H/. Valsts robežas nelikumīgas šķērsošanas pēdas virzienā no Krievijas Federācijas uz Latvijas Republiku tika konstatētas /vietas nosaukums/neapdzīvotā vietā /nosaukums/uz valsts robežas RZ 556 (robežzīme) - 60 m. Ziņojumam pievienota shēma, kurā norādīta Valsts robežas nelikumīgās šķērsošanas vieta.

No apsūdzētā /pers. G/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības, kas pirmās instances tiesā tika nolasīta saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 503.panta 4.daļu, izriet, ka 2015.gada 31.jūlija vakarā viņu un /pers. H/ (kura uzvārdu tobrīd nezināja) kāda persona ar automašīnu aizveda līdz Vorožas ceļam. Viņu uzdevums bija sagaidīt uz robežas imigrantus un pavadīt tos līdz lielceļam. Par katru pavadīto personu viņam bija apsolīti 100 EUR. Tā kā viņš pārzina apvidu un zina, kā ir apzīmēta valsts robeža, gājis pa priekšu uz robežu, uz to vietu, kur viņiem bija jāsagaida nelegālie imigranti. Aizgājuši līdz robežai, tālumā redzējuši robežstabu, jo spīdēja mēness. Robežu neesot šķērsojuši, 7 nelegālos imigrantus no diviem krieviem pārņēmuši uz robežstigas. Tālāk veduši šos cilvēkus uz Latvijas iekšzemi pa to pašu ceļu, pa kuru bija atnākuši uz valsts robežu. Imigranti bija jāaizved līdz lielceļam /ceļa nosaukums/, tur viņus sagaidītu automašīna. Kad bija noiets apmēram pusceļš, viņu aizturējuši robežsargi. Gājis pavadīt nelegālos imigrantus, jo gribējis nopelnīt (1.sēj. l.l. 32., 33.).

Liecību pārbaudē uz vietas apsūdzētais /pers. G/ parādījis maršrutu, pa kādu 2015.gada 31.jūlijā devies uz Latvijas-Krievijas robežu un vietu, kur uz valsts robežas kopā ar /pers. H/ sagaidīja nelegālos imigrantus (1.sēj. l.l. 49.-54.).

Apgabaltiesa atzīst par nepamatotu aizstāvja apelācijas instances tiesā izteikto argumentu, ka pret /pers. G/ pie aizturēšanas tika pielietota vardarbība un līdz ar to viņa liecība ir nepieļaujams pierādījums lietā.

Lietā ir noskaidrots, ka /pers. G/ aizturēšana notika naktī, meža izcirtumā. No liecinieku /pers. AG/ un /pers. AH/ liecībām izriet, ka apsūdzētais /pers. G/ nepakļāvās robežsargu likumīgajai prasībai palikt uz vietas, bet bēga. No liecinieka /pers. AH/ liecības izriet, ka /pers. G/ bēgot paklupa un brīdī, kad viņš ar /pers. AG/ pieskrēja klāt, atradās ar seju pret zemi. No liecinieces /pers. AA/ pirmās instances tiesā sniegtās liecības izriet, ka 2015.gada 1.augustā veicot /pers. G/ nopratināšanu, ievērojusi, ka viņam ir uztūkusi seja, tāpēc jautājusi, kas ir noticis, vai nepieciešama medicīniskā palīdzība. /pers. G/ esot atbildējis, ka esot skrējis un pakritis, ka medicīniskā palīdzība nav nepieciešama (1.sēj. l.l. 180.).

Ievērojot /pers. G/ aizturēšanas apstākļus (nakts, meža izcirtums) un liecinieku liecības, apgabaltiesa atzīst, ka vaiga sasitumu viņš ieguva, bēgot no robežsargiem un nokrītot ar seju pret nelīdzenu virsmu. Ievērojot minēto, apgabaltiesa atzīst, ka nav pamata atzīt, ka pret apsūdzēto /pers. G/ viņa aizturēšanas laikā tika pielietota vardarbība. Turklāt no lietas materiāliem redzams, ka /pers. G/ nav iesniedzis sūdzību par robežsargu rīcību aizturēšanas laikā. Arī prokurorei, kura viņam 2015.gada 4.augustā, t.i., tikai dažas dienas pēc notikušā, izsniedza lēmumu par krimināllietas nodošanu tiesai saīsinātā procesa kārtībā, viņš nav sūdzējies par robežsargu rīcību.

Ievērojot minēto, apgabaltiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. G/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtā liecība ir pieļaujams pierādījums un izmatojama apsūdzētā vainas pierādīšanā.

No apsūdzētā /pers. H/ liecības, ko viņš sniedzis kā persona, pret kuru uzsākts kriminālprocess un kas pirmās instances tiesā tika nolasīta saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 503.panta 4.daļu, izriet, ka 2015.gada 31.jūlijā vakarā viņš ticis aizvests no /pilsētas nosaukums/uz /vietas nosaukums/, kur kādā pamestā mājā saticies ar kādu personu, kurai tai brīdī uzvārdu nezināja. No šīs mājas viņš un otra persona ar automašīnu aizvesti tuvāk robežai. Tad abi gājuši uz valsts robežu, ceļu rādīja otra persona, kura zināja apvidu. Šis cilvēks esot izstāstījis, ka viņi iet pēc "nelegāļiem". Kad bija aizgājuši līdz robežai, sēdējuši, gaidījuši, kad pievedīs "nelegāļus", tālumā bijuši redzami robežstabi. Tad redzējis, kā trīs personas pie robežas atved septiņus nelegālos imigrantus. Tad persona, ar kuru viņš bija atnācis uz robežu, gājusi pa priekšu, viņam sekojuši nelegālie imigranti, bet viņš gājis no aizmugures. Gājuši pa to pašu ceļu, pa kuru bija atnākuši. Viņiem nelegālie imigranti bija jāpavada līdz ceļam "/nosaukums/", kur viņus vajadzēja sagaidīt ar automašīnu. Pēc nelegālajiem imigrantiem gājis tāpēc, ka gribējis nopelnīt (1.sēj. l.l. 23.-26.).

Būdams nopratināts kā aizdomās turētais, /pers. H/ norādījis, ka uztur spēkā iepriekš sniegto liecību (1.sēj. l.l. 28.).

Apgabaltiesa tic apsūdzētā liecībai, jo tā apstiprinās ar protokolu par /pers. H/ liecību pārbaudi uz vietas, ar apsūdzētā /pers. G/ liecību, ka viņš pēc nelegālajiem imigrantiem uz robežu gāja kopā ar kādu vīrieti, kuram bija īsi tumši mati, ģērbies melnā virsjakā, kājās gumijas zābaki zaļā krāsā.

No protokola par liecību pārbaudi uz vietas izriet, ka apsūdzētais /pers. H/ ir parādījis ēku, uz kuru viņš tika atvests no /pilsētas nosaukums/ar automašīnu, ceļus, pa kuriem kopā ar /pers. G/ gāja uz valsts robežu, kā arī vietu, kur pie robežas sēdēja un gaidīja nelegālos imigrantus un vietu, kur tos uz robežas pārņēma (1.sēj. l.l. 39.-48.). No fotogrāfijām, kas uzņemtas 2015.gada 1.augustā, redzams, ka /pers. H/ ir īsi, tumši mati, mugurā melna jaka, kājās gumijas zābaki.

Pirmās instances tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 130.panta 2.daļas 2.punktu, /pers. H/ kā aizdomās turētā nopratināšanas protokolu, protokolu par /pers. H/ liecību pārbaudi uz vietas un 2015.gada 1.augusta lēmumu par /pers. G/ atzīšanu par aizdomās turēto atzinusi par nepieļaujamiem pierādījumiem, motivējot ar to, ka vienlaicīgi ir veiktas vairākas izmeklēšanas darbības. Apgabaltiesa šādu pirmās instances tiesas secinājumu atzīst par nepamatotu.

No lietā esošajiem procesuālajiem dokumentiem redzams, ka /pers. H/ kā personu, pret kuru uzsākts kriminālprocess, /nosaukums/ pārvaldes Kriminālizmeklēšanas dienesta (turpmāk - KRID) galvenā inspektore Valsts amatpersona pratinājusi 2015.gada 1.augustā no plkst. 6.30 līdz 7.55 (1.sēj. l.l. 23.). Kā aizdomās turēto /pers. H/ galvenā inspektore Valsts amatpersona pratinājusi 2015.gada 1.augustā no plkst. 8.30 līdz 11.00 (1.sēj. l.l. 28.). 2015.gada 1.augustā laikā no plkst. 8.30 līdz 9.55 /pers. AA/ uzdevumā /nosaukums/ pārvaldes KRID galvenais inspektors Valsts amatpersona, piedaloties /pers. AG/, veikuši /pers. H/ liecību pārbaudi uz vietas (1.sēj. l.l. 39.). Lēmums par /pers. G/ atzīšanu par aizdomās turēto pēc Krimināllikuma 285.panta trešās daļas viņam paziņots 2015.gada 1.augustā plkst. 10.00 (1.sēj. l.l. 34.).

Pirmās instances tiesā lieciniece /pers. AA/ liecinājusi, ka pirmo viņa tika pratinājusi /pers. G/ un pēc nopratināšanas devusi uzdevumu KRID darbiniekiem veikt viņa liecību pārbaudi uz vietas. Tad pratinājusi /pers. H/ un pēc viņa nopratināšanas devusi uzdevumu KRID darbiniekiem veikt /pers. H/ liecību pārbaudi uz vietas. Attiecībā par nopratināšanas protokolā norādīto laiku, lieciniece liecinājusi, ka pieļauj iespēju, ka dienesta telefonā bija nepareizs laiks, līdz ar to arī protokolā ir norādīts nepareizs laiks (1.sēj. l.l. 181.). Liecinieks /pers. AI/ pirmās instances tiesā liecināja, ka pēc /pers. H/ nopratināšanas saņēmis /pers. AA/ uzdevumu veikt viņa liecību pārbaudi uz vietas, ko arī izdarījis kopā ar /pers. AG/. Apsūdzētie nekad nav liecinājuši, ka KRID galvenā inspektore Valsts amatpersona būtu viņus abus pratinājusi vienlaicīgi vai vienlaicīgi ar abiem veiktas kādas citas izmeklēšanas darbības.

Ievērojot minēto, apgabaltiesa atzīst, ka KRID galvenā inspektore Valsts amatpersona, norādot /pers. H/ kā aizdomās turētā nopratināšanas protokolā laiku, kad ir notikusi pratināšana, ir pieļāvusi pārrakstīšanās kļūdu un norādījusi nepareizu laiku. Uz to, ka ir pieļauta pārrakstīšanās kļūda, norāda arī tas apstāklis, ka saskaņā ar protokolā norādīto laiku pratināšana ir ilgusi 2 stundas 30 minūtes, lai gan no nopratināšanas protokola satura redzams, ka /pers. H/ ir atbildējis tikai uz dažiem procesa virzītājas jautājumiem (1.sēj. l.l. 28.).

Apgabaltiesa atzīst, ka konstatētās pārrakstīšanās kļūdas dēļ nav pamata /pers. H/ kā aizdomās turētā nopratināšanas protokolu, protokolu par /pers. H/ liecību pārbaudi uz vietas un 2015.gada 1.augusta lēmumu par /pers. G/ atzīšanu par aizdomās turēto atzīt par nepieļaujamiem pierādījumiem lietā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 130.panta 2.daļas 2.punktu. Apgabaltiesa atzīst, ka minētie pierādījumi ir pieļaujami un izmantojami apsūdzēto vainas pierādīšanā.

Apgabaltiesa netic apsūdzētā /pers. H/ 2015.gada 4.augustā sniegtajai liecībai, kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 503.panta 4.daļu tika nolasīta pirmās instances tiesā, un kurā viņš liecinājis, ka nelegālo imigrantu pārvešanā nav piedalījies, /pers. G/ nekad nav redzējis, 2015.gada 1.augustā mežā netālu no robežas atradies tādēļ, ka bija apmaldījies un aizmidzis (1.sēj. l.l. 57., 58.), jo tā ir pretrunā ar apsūdzētā sākotnējām liecībām, protokolā par viņa liecību pārbaudi uz vietas norādītajām ziņām, ar apsūdzētā /pers. G/ liecību un lietā nopratināto liecinieku liecībām.

Apgabaltiesa norāda, ka vislielākā ticamība ir piedodama tieši pirmajām liecībām, kamēr personai vēl nav bijis laika izdomāt sev izdevīgāku versiju, un atzīst, ka apsūdzētais /pers. H/ prokurorei šādu liecību sniedzis nolūkā izvairīties no krimināltatbildības un soda.

No liecinieces /pers. AN/ pirmās instances tiesā sniegtās liecības izriet, ka viņa 2015.gada 2.augustā veikusi septiņu Vjetnamas Republikas pilsoņu nopratināšanu, kuri bija aizturēti 1.augustā. Nopratināšanu veikusi /pers. AA/ uzdevumā kriminālprocesā, kurā vjetnamieši tika apsūdzēti pēc Krimināllikuma 284.panta 2.daļas (1.sēj. l.l. 186.).

No Vjetnamas Republikas pilsoņu nopratināšanas protokoliem redzams, ka 2015.gada 2.augustā viņi nopratināti kā personas, pret kurām uzsākts kriminālprocess pēc Krimināllikuma 284.panta 2.daļas, t.i., par valsts robežas tīšu nelikumīgu šķērsošanu personu grupā (1.sēj. l.l. 89.-102.). No /vārds, uzvārds/, /vārds, uzvārds/, /vārds, uzvārds/un /pers. T/ kriminālprocesā nr. 11822002115 sniegtajām liecībām izriet, ka viņi, kopumā septiņi nelegālie imigranti, no /ārvalsts pilsētas nosaukums/tikuši nogādāti līdz mežam, tad divi pavadoņi viņus veduši pa mežu ilgu laiku, bet pēc tam viņus pavadīt pārņēmuši divi citi pavadoņi. Ar šiem pavadoņiem gājuši kopā neilgu laiku, līdz visi tikuši aizturēti. Viens no pavadoņiem ticis aizturēts kopā ar viņiem, bet otrs aizturēts pēc dažām stundām, jo aizbēdzis (1.sēj. l.l. 91., 93.,97.,99.).

Apgabaltiesa par nepieļaujamiem un pierādīšanā neizmantojamiem saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 130.panta 2.daļas 2.punktu atzīst protokolus par personu uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām, kas atrodas 1.sējuma lietas lapās 104.-137., kā arī liecinieču /pers. AO/, /pers. AP/ un /pers. AR/ nopratināšanas protokolus (1.sēj. l.l. 139.-141.), jo šīs izmeklēšanas darbības veiktas jau pēc kriminālietas nodošanas tiesai un tās ir veikušas personas, kurām nebija tiesību tās veikt.

Apgabaltiesa atzīst par nepamatotu prokurores argumentu, ka šie pierādījumi ir pieļaujami, jo izmeklēšanas darbības – personu uzrādīšana atpazīšana pēc fotogrāfijām un liecinieču nopratināšana ir veiktas, izpildot viņas atsevišķo uzdevumu, kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 39.panta 2.daļas 2.punktu tika sastādīts 2015.gada 4.augustā vēl pirms kriminālietas nodošanas tiesai. Apgabaltiesas ieskatā, ja prokurore uzskatīja, ka ir nepieciešams pārbaudīt /pers. H/ liecībā norādītos faktus, viņai bija jārīkojas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 430.panta 1.daļā noteikto un jānosūta materiāli atpakaļ izmeklēšanas iestādei kriminālprocesa turpināšanai. Turklāt konkrētajā gadījumā tika pārkāptas arī apsūdzēto tiesības uz aizstāvību, jo pēc pirmstiesas kriminālprocesa pabeigšanas apsūdzētajam ir tiesības zināt, kādi materiāli tiks izmantoti tiesā kā pierādījumi.

Neskatoties uz to, ka apgabaltiesa minētos pierādījumus atzina par nepieļaujamiem un apsūdzēto vainas pierādīšanā neizmantojamiem, tomēr pārējo lietā esošo pierādījumu kopums ir pietiekošs apsūdzēto /pers. G/ un /pers. H/ vainas pierādīšanai.

Ņemot vērā visus iepriekš spriedumā norādītos pierādījumus kopumā, apgabaltiesa atzīst, ka apsūdzēto vaina personu nelikumīgā pārvietošanā pāri valsts robežai ir pierādīta ārpus saprātīgām šaubām.

Apgabaltiesa atzīst par nepamatotu pirmās instances tiesas secinājumu, ka apsūdzēto darbībās, pie valsts robežas sagaidot nelegālos imigrantus un pavadot tos tālāk Latvijas iekšzemē, nav Krimināllikuma 285.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva.

Saskaņā ar LR Valsts robežas likuma 13.panta 1.daļā noteikto, lai iezīmētu valsts sauszemes robežas atrašanos dabā visā tās garumā, Ministru kabinets nosaka noteikta platuma valsts robežas joslu. No Ministru kabineta 14.08.2012. Noteikumu nr.550 "Noteikumi par Latvijas Republikas valsts robežas joslu, pierobežas joslu un pierobežu…." 2., 2.2.punkta izriet, ka Latvijas Republikas valsts robežas joslas platums ar Krievijas Federāciju ir 12 metri, t.i., valsts robeža ir šī 12 metrus platā josla. Savukārt saskaņā ar Latvijas Republikas valsts robežas joslas iekārtošanas un uzturēšanas noteikumu 2.1.punktu patruļtakas zona ir divus metrus plata valsts robežas joslas daļa. Robežstiga ir mežos un ar krūmiem aizaugušā apvidū ierīkota stiga starp robežzīmēm.

Kriminālietā ar pašu apsūdzēto liecībām, kuras apstiprinās ar protokolos par liecību pārbaudi uz vietas fiksēto, ir pierādīts, ka naktī uz 2015.gada 1.augustu viņi gāja līdz Latvijas Republikas un Krievijas Federācijas robežai, kur uz robežstigas (patruļtakas), t.i., uz valsts robežas, no Krievijas Federācijas sagaidīja nelegālo imigrantu grupu un kājām veda viņus Latvijas Republikas iekšzemē.

Saskaņā ar tiesību teorijā paustajām atziņām, pārvietošana pāri valsts robežai var notikt jebkādā veidā, - izmantojot gaisa, ūdens, sauszemes transportlīdzekļu, šķērsojot to kājām, izmantojot dzīvniekus, dažādas tehniskas ierīces, peldus u.tml. Noziegums ir pabeigts ar brīdi, kad vainīgais pārvietojis vienu vai vairākas personas pāri valsts robežai (formāls sastāvs). Ja vainīgā persona vienlaikus arī pati nelikumīgi šķērsos valsts robežu, atbildība iestāsies arī saskaņā ar Krimināllikuma 284.pantu (skat. Krimināllikuma komentāri. Trešā daļa. U.Krastiņš, V.Liholaja, D.Hamkova – Rīga: TNA, 2016, 483.lpp.).

Konkrētajā gadījumā septiņu Vjetnamas Republikas pilsoņu nelikumīga pārvietošana pāri Latvijas valsts robežai notika, šiem pilsoņiem šķērsojot robežu kājām.

Apsūdzēto /pers. G/ un /pers. H/ darbības pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 285.panta trešās daļas kā liela personu skaita nelikumīga

pārvietošana pāri valsts robežai, jo viņi vienā gadījumā pārvietoja pāri Latvijas Republikas robežai vairāk nekā piecas personas, t.i., septiņus Vjetnamas Republikas pilsoņus.

Nosakot apsūdzētajiem sodu, apgabaltiesa vadās no Krimināllikuma 46.panta prasībām un ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgo personības, kā arī viņu atbildību pastiprinošo apstākli.

Apsūdzētie /pers. G/ un /pers. H/ izdarīja smagu noziegumu.

Apsūdzētais /pers. G/ ir nesodīts, jo iepriekšējās sodāmības dzēstas. Personību raksturojošu ziņu krimināllietā nav.

Apsūdzētais /pers. H/ līdz šī noziedzīgā nodarījuma izdarīšanai nebija sodīts. Ar Talsu rajona tiesas 2016.gada 23.novembra spriedumu viņš notiesāts pēc Krimināllikuma 177.panta trešās daļas un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem, probācijas uzraudzību uz 2 gadiem bez mantas konfiskācijas. Ar Gulbenes rajona tiesas 2017.gada 1.februāra spriedumu /pers. H/ notiesāts pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas un sodīts ar piespiedu darbu uz 120 stundām. Ar Gulbenes rajona tiesas 2017.gada 13.aprīļa lēmumu /pers. H/ saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta 5.daļu sodi, kas noteikti ar Talsu rajona tiesas un Gulbenes rajona tiesas spriedumiem ir pilnībā saskaitīti un galīgais sods noteikts – brīvības atņemšana uz 2 gadiem, probācijas uzraudzība uz 2 gadiem, bez mantas konfiskācijas un piespiedu darbs uz 120 stundām. Pašlaik /pers. H/ izcieš brīvības atņemšanas sodu pēc Talsu rajona tiesas 2016.gada 23.novembra sprieduma. Personību raksturojošu ziņu krimināllietā nav.

Apsūdzēto atbildību mīkstinošus apstākļus apgabaltiesa nekonstatē.

Apgabaltiesa par apsūdzēto atbildību pastiprinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 11.punktu atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts mantkārīgu tieksmju dēļ.

Par Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu paredzēts brīvības atņemšanas sods uz laiku no 2 līdz 8 gadiem.

Ievērojot to, ka nav apsūdzēto atbildību mīkstinošu apstākļu un ir viens viņu atbildību pastiprinošs apstāklis, apgabaltiesa atzīst, ka par izdarīto noziegumu viņi būtu sodāmi ar brīvības atņemšanu uz 4 gadiem. Saskaņā ar LR Augstākās tiesas 2008.gada 1.jūlija kopsapulcē pieņemtajām rekomendācijām vienveidīgai tiesību normu piemērošanai soda noteikšanā 16.punktu atbildību pastiprinošu apstākļu esamība pati par sevi liedz tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu.

Taču apgabaltiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā nav ievērotas apsūdzēto tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, līdz ar to ir pamats piemērot Krimināllikuma 49.[1]panta 1.daļas 1.punktu un noteikt apsūdzētajiem mazāku sodu, t.i., sodīt viņus ar panta sankcijā paredzēto minimālo brīvības atņemšanas sodu.

Kriminālprocesa pabeigšana saprātīgā termiņā saistīta ar lietas apjomu, juridisko sarežģītību, procesuālo darbību daudzumu, procesā iesaistīto personu attieksmi pret pienākumu pildīšanu un citiem objektīviem apstākļiem.

No kriminālprocesa ierosināšanas 2015.gada 1.augustā līdz lietas izskatīšanai apelācijas instances tiesā ir pagājuši vairāk kā divi gadi. Kā redzams no lietas materiāliem, sākotnēji lietas apjoms bija mazs, juridiski lieta nav sarežģīta. Pirmo reizi lietas iztiesāšana tika atlikta, jo prokurore atradās atvaļinājumā un Alūksnes rajona prokuratūras virsprokurors uzskatīja, ka cita prokurora piedalīšanās lietas iztiesāšanā nav lietderīga (1.sēj. l.l. 68.). 2016.gada 25.janvārī lietas iztiesāšana tika atlikta sakarā ar prokurores lūgumu izsaukt uz tiesu un nopratināt kā lieciniekus vairākus Robežsardzes darbiniekus (1.sēj. l.l. 146.). 2016.gada 14.martā lietas izskatīšana tika atlikta sakarā ar prokurores lūgumu izprasīt no Valsts Robežsardzes dokumentus par apsūdzētajiem (1.sēj. l.l. 187.). 2016.gada 5.maijā lietas iztiesāšana tika atlikta sakarā ar prokurores pieteikto lūgumu nopratināt tiesas sēdē vēl citus lieciniekus (1.sēj. l.l. 206.).

Ievērojot minēto, apgabaltiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā prokurore nav pareizi izvēlējusies procesa veidu, jo apsūdzētā /pers. H/ izvirzītās versijas pārbaudīšanai, kas prokurorei jau bija zināma nosūtot krimināllietu uz tiesu, lietas izskatīšanu pēc prokurores lūguma nācās vairākas reizes atlikt, lai izsauktu uz tiesas sēdi prokurores pieteiktos lieciniekus, kā arī izprasītu no kompetentām iestādēm dokumentus, tādējādi ievērojami pārsniedzot šīs kategorijas lietu izskatīšanas ilgumu, kas ir novedis pie Kriminālprocesa likuma 14.pantā noteikto tiesību uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā pārkāpuma.

Ņemot vērā apsūdzēto personības, apgabaltiesa atzīst, ka viņiem piemērojams arī papildsods – probācijas uzraudzība, lai nodrošinātu apsūdzēto uzraudzību un sekmētu viņu resocializāciju pēc tam, kad viņi būs izcietuši brīvības atņemšanas sodu.

Ievērojot to, ka apsūdzētais /pers. H/ šo noziegumu ir izdarījis pirms Talsu rajona tiesas 2016.gada 23.novembra sprieduma un Gulbenes rajona tiesas 2017.gada 1.februāra sprieduma spēkā stāšanās, galīgais sods viņam ir nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, sodu, kas noteikts ar jauno spriedumu, daļēji saskaitot ar sodu, kas noteikts ar Gulbenes rajona tiesas 2017.gada 13.aprīļa lēmumu. Ar minēto lēmumu /pers. H/ galīgais sods noteikts – brīvības atņemšana uz 2 gadiem, probācijas uzraudzība uz 2 gadiem, bez mantas konfiskācijas un piespiedu darbs uz 120 stundām. Saskaitot sodus, apgabaltiesa ņem vērā, ka saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta pirmās daļas 2.punktu 120 piespiedu darba stundas atbilst 15 brīvības atņemšanas dienām.

Soda izciešanā /pers. H/ ieskaitāms brīvības atņemšanas sods, kas daļēji jau izciests pēc Talsu rajona tiesas 2016.gada 23.novembra sprieduma.

Ievērojot to, ka apsūdzētais /pers. G/ tiek notiesāts par smaga nozieguma izdarīšanu ar brīvības atņemšanas sodu, lai nodrošinātu sprieduma izpildi, apgabaltiesa atzīst, ka viņam piemērojams drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā.

Ievērojot to, ka apsūdzētais /pers. H/ citā kriminālprocesā izcieš brīvības atņemšanas sodu, apgabaltiesas ieskatā nav nepieciešams viņam piemērot drošības līdzekli.

Apsūdzētā /pers. G/ valsts nodrošināto juridisko palīdzību apelācijas instances tiesā pēc norīkojuma īstenoja aizstāvis G.Priedītis, kuram saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.pantu un Ministru Kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 "Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību", atbilstoši iesniegtajam aprēķinam izmaksājama atlīdzība 80,00 EUR apmērā**.**

Apsūdzētā /pers. H/ valsts nodrošināto juridisko palīdzību apelācijas instances tiesā pēc norīkojuma īstenoja aizstāve R.Zepa, kurai saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.pantu un Ministru Kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 "Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību", atbilstoši iesniegtajam aprēķinam izmaksājama atlīdzība 120,00 EUR apmērā**.**

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu, 368.panta pirmo daļu, šie procesuālie izdevumi no apsūdzētajiem piedzenami valsts labā.

Pamatojoties uz teikto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563., 564.pantu, apgabaltiesa

nosprieda:

Atcelt Alūksnes rajona tiesas 2017.gada 22.marta spriedumu.

/pers. G/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt, piemērojot Krimināllikuma 49.[1]panta 1.daļas 1.punktu, ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem, bez mantas konfiskācijas, ar probācijas uzraudzību uz 1 gadu.

/pers. G/ piemērot drošības līdzekli – nodošana policijas uzraudzībā.

/pers. H/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt, piemērojot Krimināllikuma 49.[1]panta 1.daļas 1.punktu, ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem, bez mantas konfiskācijas, ar probācijas uzraudzību uz 1 gadu. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta 5.daļu noteiktajam sodam daļēji pieskaitīt sodu, kas noteikts ar Gulbenes rajona tiesas 2017.gada 13.aprīļa lēmumu, kurā saskaitīti sodi pēc Talsu rajona tiesas 2016.gada 23.novembra un Gulbenes rajona tiesas 2017.gada 1.februāra spriedumiem, un galīgo sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības noteikt – brīvības atņemšana uz 3 gadiem 8 mēnešiem, bez mantas konfiskācijas, ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem 6 mēnešiem.

Soda laikā /pers. H/ ieskaitīt brīvības atņemšanas sodu, kas daļēji izciests pēc Talsu rajona tiesas 2016.gada 23.novembra sprieduma, t.i., laiku no 2015.gada 10.augusta līdz 2015.gada 12.augustam un no 2016.gada 31.oktobra līdz 2017.gada 7.decembrim.

Drošības līdzekli /pers. H/ nepiemērot.

Piedzīt no /pers. G/ valsts labā procesuālos izdevumus 80 EUR, kas saistīti ar aizstāvja piedalīšanos apelācijas instances tiesā, nosakot 30 dienu termiņu nolēmuma labprātīgai izpildei no tā spēkā stāšanās dienas.

Piedzīt no /pers. H/ valsts labā procesuālos izdevumus 120 EUR, kas saistīti ar aizstāves piedalīšanos apelācijas instances tiesā, nosakot 30 dienu termiņu nolēmuma labprātīgai izpildei no tā spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā LR Augstākajā tiesā 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas.

Pilns spriedums būs pieejams 2017.gada 15.decembrī.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja R.Liepiņa

Tiesnese Dz.Apine

Tiesnese E.Sudāre